

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofți Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Covalenco Elena și Druță Ion,

cu participarea:

procurorului – Crijanovschi Sergiu,

avocatului – Cebotari Pavel

părții vătămate – Ipate Nichita

inculpatului – Baci Alexei,

a judecat în ședință publică recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, și de partea vătămată, Ipate Nichita, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Baci Alexei Pavel, născut la 10 septembrie 1975, originar din s. Țîpala, r-ul Ialoveni, domiciliat în mun. Chișinău, com. Ghidighici, str. A. Mateevici 12, ap. 24;as

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 02.07.2010-20.06.2012 (prima instanță)

2. 23.08.2012-08.04.2013 (instanța de apel)

3.02.07.2013-26.11.2013 (instanța de recurs ordinar)

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul, Crijanovschi Sergiu, și partea vătămată, Ipate Nichita, au solicitat admiterea recursurilor în sensul declarat.

Avocatul Cebotari Pavel și inculpatul Baci A. s-au pronunțat pentru respingerea recursurilor ordinare declarate, cu menținerea hotărîrii atacate.

Asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 iunie 2012, Baci Alexei a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele M.A.I. ale R.M. pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Ipatii Nichita privind încasarea prejudiciului moral a fost lăsată fără examinare.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că Baciui Alexei, deținând funcția de polițist în Izolatorul de Detenție Preventivă al Comisariatului General de Poliție al mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, la 28 noiembrie 2005, în intervalul de timp 08.00-09.00, în incinta Izolatorului de Detenție Preventivă al C.G.P. mun. Chișinău, situat pe str. Tighina nr.6 mun. Chișinău, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în privința cărora cauza penală a fost disjungată într-o altă procedură, contrar prevederilor art. 14, 15 din Legea RM nr.416-12 din 18.12.1990, „Cu privire la poliție”, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, i-a aplicat deținutului Ipate Nichita multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, prin ce i-a provocat suferințe fizice.

2.1. Tot el, Baciui Alexei, la 03 decembrie 2005, în intervalul de timp între orele 08.00 și 09.00 în incinta Izolatorului de Detenție Preventivă al C.G.P. mun. Chișinău situat pe str. Tighina nr.6 mun. Chișinău, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora cauza penală a fost disjungată într-o altă procedură, contrar prevederilor art. 14, 15 din Legea RM nr. 416-12 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, i-a aplicat deținutului Ipate Nichita multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, prin ce i-a provocat suferințe fizice.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului Baciui Alexei, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baciui Alexei să fie achitat, invocând că atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată greșit au interpretat învinuirea înaintată inculpatului Baciui Alexei, recunoscându-l vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, deoarece în ședința de judecată din 06.04.2012, partea vătămată Ipate N., a înaintat o cerere în care a menționat, că în cadrul recunoașterii persoanei după fotografie din 24.02.2010, procurorul direct i-a indicat la Baciui Alexei, ca fiind persoana cu porecla „Buldog”, ulterior, în ședința de judecată din 06.06.2012, după susținerile verbale, partea vătămată a cerut reluarea cercetării judiciare, solicitând instanței de a fi audiat suplimentar asupra procedurii de recunoaștere după fotografii, deoarece nu era sigur de faptul că anume Baciui A. l-a maltratat; de asemenea a invocat că instanța de fond la adoptarea sentinței nu a ținut cont de declarațiile martorului apărării, Paraschiv Anatolie, care a indicat că „în luna noiembrie 2005 activa în calitate de șef al I.D.P. C.G.P. mun. Chișinău, iar inculpatul Baciui Alexei, ce deținea funcția - inspector

inferior al I.D.P., se afla în subordonarea lui și nu avea dreptul să scoată din celule arestații sau să-i lovească; nu a fost sesizat precum că inculpatul l-ar fi maltratat pe Ipate N., ultimul adresându-se personal la d-lui cu rugămintea de ai îmbunătăți condițiile de trai; Ipate N. avea posibilitatea de a se adresa zilnic la medic, drept de care s-a folosit, înscrisurile respective fiind evidențiate în registru, însă cu leziuni corporale Ipate N. nu s-a adresat; zilnic izolatorul a fost inspectat de către procurorii responsabili de la Procuratura mun. Chișinău, care verificau toți arestații și îi primeau în audiență.

3.1. În apelul declarat de partea vătămată, Ipate N., s-a solicitat casarea sentinței în latura acțiunii civile, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral, din considerentul că instanța de fond, lăsând fără soluționare acțiunea civilă, a încălcat prevederile art. 225 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de partea vătămată, Ipate Nichita.

A fost admis din alte motive apelul declarat de avocatul Breazu Sergiu în numele inculpatului Baci Alexei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care Baci Alexei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar în temeiul art. 60 Cod penal, procesul penal intentat în privința lui Baci Alexei a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Ipate Nichita, a fost lăsată fără soluționare.

Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a constatat, că Baci Alexei, deținând funcția de polițist în Izolatorul de Detenție Preventivă al C.G.P. al mun. Chișinău, fiind persoană cu funcție de răspundere, la 28 noiembrie 2005, în intervalul de timp 08.00- 09.00 în incinta Izolatorului de Detenție Preventivă al C.G.P. mun. Chișinău situat pe str. Tighina nr.6 mun. Chișinău, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora cauza penală a fost disjunctă într-o altă procedură, contrar prevederilor art.14, 15 din Legea RM nr.416-12 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, i-a aplicat deținutului Ipate Nichita multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, provocându-i acestuia suferințe fizice.

Tot el, Baci Alexei, la 03 decembrie 2005, în intervalul de timp 08.00-09.00 în incinta Izolatorului de Detenție Preventivă al C.G.P. mun Chișinău situat pe str. Tighina nr.6 mun. Chișinău, împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală în privința cărora cauza penală a fost disjunctă într-o altă procedură, contrar prevederilor art. 14, 15 din Legea RM nr. 416-12 din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, depășind vădit limitele atribuțiilor de serviciu

acordate prin lege, i-a aplicat deținutului Ipate Nichita multiple lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite regiuni ale corpului, provocându-i acestuia suferințe.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat, că la momentul comiterii infracțiunii și condamnării inculpatului Baci A., acțiunile ilegale ale acestui corect au fost calificate în baza legii, care era în vigoare și anume art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal, însă ținând cont de faptul că lit. a) din alineatul (2) al art. 328 Cod penal a fost exclusă prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012, acțiunile inculpatului Baci Alexei prin prisma art. 10 Cod penal, urmează a fi încadrate în baza art. 328 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a reținut, că aparent careva semne constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(2) Cod penal, se conțin în alte articole ale Codului penal (în vigoare la momentul examinării în instanța de apel), însă acțiunile inculpatului nu pot fi reîncadrate juridic, în conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod penal.

Totodată a menționat, că conform materialelor cauzei, a fost dovedit cu certitudine, că acțiunile inculpatului Baci A. conțin indicii componente de infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, și anume „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice”.

Concomitent, instanța de apel a indicat, că procesul penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal în privința inculpatului Baci A. urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală.

Referitor la acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată Ipate N., instanța de apel a indicat că ultimul nu a adus probe confirmatoare privind cuantumul prejudiciului moral și material solicitat, astfel nefiind în drept de a dispune încasarea sumelor neprobate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror și de către partea vătămată Ipate Nichita.

5.1. Procurorul, în recursul ordinar declarat în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanțe de apel, cu menținerea sentinței, invocând că:

- sentința instanței de fond în partea calificării acțiunilor inculpatului Baci A. în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal este legală și întemeiată, respectiv urmează a fi menținută în această parte cât și-n partea stabilirii pedepsei;

- instanța de apel a dat o încadrare juridică greșită faptei săvârșite de către inculpat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, din motivul excluderii lit. a) din aliniatul (2) al art. 328 Cod penal prin Legea nr.252 din 08.11.2012, în vigoare la 21.12.2012, deoarece fapta ilicită a fost comisă de către Baci A. pînă la intrarea în vigoare a acestor modificări;

- vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală a fost dovedită prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată și corect puse la baza sentinței de condamnare, dar care nu au fost apreciate la justa valoare de către instanța de apel, fiind criticate nefondat, tendențios și eronat;

- la baza deciziei instanței de apel au stat doar motivele invocate în apelul inculpatului și interpretările eronate ale instanței de apel, nefiind luat în considerație faptul, că instanța de fond l-a recunoscut culpabil și condamnat pentru comiterea faptelor incriminate de către organul de urmărire penală.

5.2. În recursul ordinar declarat de partea vătămată, Ipate Nichita, invocîndu-se temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 1), 6), 8), 12) Cod de procedură penală s-a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Baci A. să fie condamnat în baza art. 166/1 alin. (2) lit. c), e) Cod penal (red. 08.11.2012), iar acțiunea civilă declarată să fie admisă integral, pe motiv că instanța de apel încadrînd acțiunile inculpatului Baci A. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, nu a ținut cont de faptul că prevederile acestui articol nu prevăd maltratarea persoanei cu picioarele și pumnii de către doua sau mai multe persoane cu funcție de răspundere. Concomitent a invocat, că instanța de apel neîntemeiat a lăsat fără soluționare acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Ipate N., în care el solicită numai dauna morală, făcînd trimitere la prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece însuși aceste prevederi legale nu prevăd lăsarea fără examinare a acțiunii civile, dar se admite în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale convenite să hotărască instanța civilă, dar nu prejudiciu moral, care se calculează conform art. 1423 Cod civil, jurisprudenței Curții Supreme de Justiție și jurisprudenței CEDO.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că acestea urmează a fi admise, reieșind din următoarele considerente.

Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind în drept să dea o nouă apreciere probelor din dosar.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

6.1. Referitor la recursul ordinar declarat de procuror

Instanța de recurs menționează, că prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare din 21.12.2012 a fost abrogată *litera a)* a alineatului (2) al art. 328 Cod penal, fiind totodată modificate și completate un șir de acte legislative, avînd ca scop intensificarea activității și ridicarea eficienței în combaterea torturii, printre ele și Codul penal al Republicii Moldova.

Tot, prin această Lege a fost introdus art. 166/1 Cod penal – Tortura, tratamentul inuman sau degradant.

Concomitent alin.(2) al art. 123 Cod penal a fost modificat cu următorul cuprins:

"(2) Prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public. "

În consecință, fapta *de exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu de către un polițist*, precum este speța dată, după modificările operate în Codul penal prin Legea nr. 252 nu a fost decriminalizată, în continuare fiind pasibile de pedeapsă penală faptele prejudiciabile comise de către un colaborator de poliție, în baza art. 166/1 Cod penal.

La modificarea Legii penale s-a ținut cont, că Codul penal al Republicii Moldova conține un șir de prevederi aplicabile persoanelor cu funcții de răspundere, acuzați că ar fi recurs la tortură sau maltratare. Astfel, art. 328 Cod penal, care incrimina în alin. (2) abuzul de putere, inclusiv lit. a), violența avea prevederi, care se suprapun cu infracțiunea de tortură, în special calificările din art. 328 sunt considerate drept constituente ale lex specialis ale art. 309/1 Cod penal (red. 30.06.2005). Această modificare a

exclus posibilitatea recalificării acțiunilor de tortură, tratament inuman sau degradant la exces de putere, fapt negativ menționat de CEDO în hotărârile Valeriu și Nicolae Roșca și Pădureț contra Moldovei. Din aceste motive a fost abrogată lit. a) al alin. (2) art. 328 Cod penal și nicidecum fapta nu a fost decriminalizată.

Astfel, concluzia instanței de apel, precum că „aparent, careva semne constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) Cod penal, se conțin în alte articole ale Codului penal (în vigoare la momentul examinării în instanța de apel), însă acțiunile inculpatului nu pot fi reîncadrate juridic, deoarece contravin prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal...”, instanța de recurs o consideră neîntemeiată.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit menționează că conform art. 8 Cod penal caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Art.10 alin. (1) Cod penal stipulează, că „legea penală, care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

(2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”.

Prin urmare, avînd în vedere că Legea nr. 252 din 08.11.12 nu conține careva prevederi, care ar înlătura caracterul infracțional al faptei, care ar ușura pedeapsa ori în alt mod ar ameliora situația persoanei care a comis infracțiunea, aceasta nu are efect retroactiv în speța dată, și acțiunile subiecților infracțiunilor care cad sub incidența legii în cauză, urmează a fi calificate, potrivit prevederilor art.8 Cod penal, în baza legii penale în vigoare la data săvârșirii infracțiunii.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează, că sancțiunea prevăzută de art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) prevede o pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani, pe cînd sancțiunea art. 166/1 alin. (2) lit. c), e) Cod penal (red. 08.11.2012) în care ar urma reîncadrarea corectă a faptelor comise de inculpatul Baciuc A. prevede o pedeapsă cu închisoare de la 3 la 8 ani sau cu amendă în mărime de la 800 la 1000 de unități convenționale, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani. Astfel, aplicînd prevederile art. 8, 10 Cod penal, se constată că urmează a fi menținută încadrarea efectuată de instanța de fond, care a încadrat juridic corect

fapta comisă de către inculpatul Baci A. în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008), fără a agrava situația acestuia, care întemeiat a pus la baza acestei soluții declarațiile inculpatului Baci A.; declarațiile părții vătămate, Ipate N.; precum și plîngerea părții vătămate Ipate N., adresate Procuraturii Generale a RM din 06.02.2007; explicațiile părții vătămate Ipate N. depuse către Procuratura Generală a RM la 19.07.2007; rapoartele de examinare medico-legală nr. 2079/D din 29.08.2007 și nr. 1914/D din 05.08.2008; procesul verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 24.02.2010.

Pentru aceste motive, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat de procuror, cu menținerea în partea laturii penale a sentinței primei instanțe.

6.2. Referitor la recursul declarat de partea vătămată, Ipate Nichita.

Din conținutul recursului declarat, rezultă că partea vătămată, Ipate N., critică decizia instanței de apel în latura civilă și în latura penală, solicitînd casarea ambelor hotărîri judecătorești, cu pronunțarea unei hotărîri noi, prin care inculpatul Baci A. să fie condamnat în baza art. 166/1 alin. (2) lit. c), e) Cod penal (red. 08.11.2012), iar acțiunea civilă declarată de el să fie admisă integral.

Referindu-se la solicitarea în partea laturii penale, Colegiul lărgit invocă aceleași motive ca și la recursul procurorului, considerînd necesar de a admite această solicitare, dar cu menținerea soluției primei instanțe în această parte.

Referitor la latura civilă, Colegiul lărgit invocă, că partea vătămată Ipate N., în apel (Vol.II, f.d 208), motivînd cerințele sale, s-a expus asupra dezacordului său cu sentința adoptată, referitor la acțiunea civilă, solicitînd numai despăgubiri morale, nu și materiale, însă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat, deși apelantul invocă probe concrete care, în opinia sa, confirmau cerințele sale referitoare la încasarea prejudiciului moral.

Instanța de apel a lăsat fără examinare acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Ipate N., invocînd că „*consideră nefondat apelul declarat de partea vătămată, Ipate N., referitor la soluționarea acțiunii civile – prejudiciul material și moral – deoarece în lipsa probelor ce ar confirma cuantumul solicitat, instanța de judecată nu este în drept să dispună încasarea sumelor neprobate, iar legea procesual penală la art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală prevede că în situația, în care nu poate fi stabilit cu exactitate cuantumul despăgubirilor solicitate, prin neprezentarea probelor, totodată materialele prezente la cauza penală, în speța dată, confirmă doar cauzarea leziunilor corporale părții vătămate, dar nu și suma cheltuită pentru tratament...*” (Vol. II, f.d.245-246).

Această motivare duce la concluzia, că instanța de apel a motivat total incorect apelul, fiindcă motivarea este în contradicție cu prevederile art.387 Cod de procedură penală, care stipulează, că o dată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile

și mărimea pagubei cerute de partea civilă, este obligată să admită acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori să o respingă și numai, alin. (3) - în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Relevantă în acest sens, este hotărîrea CEDO din 19.11.2009, în cauza *Tonchev vs. Bulgaria*, prin care s-a constatat că prin nesoluționarea acțiunii civile, a fost încălcat art.6 din Convenție, Curtea a considerat că, "... în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute în art.6."

Din materialele dosarului rezultă, că potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 2079/D din 29.08.2007 și nr. 1914/D din 05.08.2008 (Vol. I, f.d. 111, 119), părții vătămate, Ipate N., i-au fost cauzate leziuni corporale, fără cauzarea prejudiciului sănătății. Mai mult ca atît, din declarațiile părții vătămate, Ipate N., acesta la 28.11.2005 și 03.12.2005 a fost maltratată de către inculpatul Baci A. și alți colaboratori de poliție cu pumnii și picioarele peste tot corpul, a fost umilit, înjosit, intimidat, cauzîndu-i-se suferințe fizice și psihice grave, o stare de stres și frustrare enormă.

Potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Colegiul lărgit constată, că instanțele de judecată absolut nemotivat au lăsat fără examinare acțiunea civilă în partea prejudiciului moral, prin ce, evident a fost încălcată practica CEDO cu referire la art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Reieșind din aceste motive, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel în partea laturii civile urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de apelantul – partea vătămată Ipate Nichita în apel, și ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica CEDO, să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, și de partea vătămată Ipate Nichita, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2013, în privința lui Baciș Alexei Pavel, și:

- menține în partea laturii penale sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 iunie 2012, prin care Baciș A. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (2) lit. a) Cod penal (red. 18.12.2008) la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în organele M.A.I. ale R.M. pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

- în partea laturii civile - se dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia în partea laturii civile nu este susceptibilă de a fi atacată, iar în partea laturii penale este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 17 decembrie 2013, ora 9⁵⁰.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Covalenco Elena

Druță Ion